

Хаджиклѝ корусѝ – Кер., ЮЗ 3,5, някогашна гора.

Хаджѝмахмѝдова махалà – Сл., ЮИ, стара мюсюлманска махала в Сливен. По ЛИ.

Хаджѝмѝшовото кладенче – Сб., ЮБ, кладенец в мочурлива местност, който сега не съществува, по ЛИ *Хаджи Мишио*.

Хаджѝов дол – Сот., СИ 2,7, планински дол.

Хаджѝ Мустафà – Сл., З, в центъра, стара мюсюлманска махала в Сливен (Дечев 1985: 112).

Хаджѝското – Зай., от емл. рег.

Хаджѝхасѝнова махалà – Сл., ЮИ, стара мюсюлманска махала в Сливен, по ЛИ *Хаджи Хасан*.

Хаджѝювата могѝла – Ор.

Хаджѝ Яхѝ – Сл., И, стара мюсюлманска махала в Сливен, по ЛИ *Хаджи Яхѝ (Якийа, Якъя, Йехия)*.

Хазмѝшка поляна – Зай., от емл. рег., от азмак ‘заблатена река’.

Хайвѝза – Зай., от емл. рег., по ЛИ *Айваз*.

Хайдѝт, хайдѝтин – в местното тълкуване: нееднозначно, двояко: 1. въоръжен българин по турско време, действащ извън закона, народен закрилник (с кое-то се свързват топонимите); 2. разбойник, обирджия; от тур. *haidut* ‘1.Хайдутин, бунтовник; 2. Разбойник’. За много от топонимите, свързани с хайдути, има предания. Първи компонент на изафетна топонимна конструкция.

Хайдѝт буниàр – Б., И 0,5, пасище, според предание имало кладенче, край което бил убит хайдутин.

Хайдѝт тепè – 1. Б., СИ 10; 2. Рак., СЗ 7,5, горист връх, по предание тук е станало сражение между хайдути и турска потеря.

Хайдут чайр – Гер., Ю 2, ливади и ниви.

Хайдѝшка долчѝнка – Г.Ал., С 3,5, дол и ручей, приток на Седлѝревска река.

Хайдѝшка могѝла – Бл., С 4, възвишение.

Хайдѝшка п̀есен – Тв., С 17,3, сух дол с чешма, новонаречена *Хайдушка песен*, както и съседният връх. ДИ: *Хайдушко кладенче*.

Хайдѝшка поляна – 1. Сл., СИ 8, поляна в поречието на *Дженден дере*, близо до стария път Сливен – Ичера, където са правени хайдушки засади на минаващата казна; 2. Тв., СИ 10,5, планинска поляна.

Хайдѝшка рътлина – Ич., ЮИ, З 3.

Хайдѝшката нѝва – Бл., от запис през 1984 г.

Хайдѝшката п̀ещера – Сл., СИ 7,5, малка пещера в рида *П̀есченник*, където преди години е намерено скрито оръжие от времето на хайдутите.

Хайдѝшката пътѐка – Сл., СИ 3,5, скалиста стръмна пътека по Сините камъни, която води от Сливен за хайдушкото селище *Куш бунар*.

Хайдѝшката чешмà – М.Ч., С 0,2, чешма, правена от Георги Петков в памет на дядо му, който бил хайдутин.